Každé dítě má svůj čas

Milí rodiče,

každé ráno nám svěřujete to nejcennější – své děti. Přicházejí k nám s aktovkou na zádech, ale také se svou náladou, radostmi, obavami, temperamentem a vlastním příběhem. A my víme, že za každým dítětem stojíte vy – rodiče, kterým záleží na tom, aby bylo ve škole spokojené, cítilo se bezpečně a postupně našlo svou vlastní cestu.

Děti jsou různé. Jedno se do školy těší a nemůže se dočkat, až se přihlásí. Jiné potřebuje trochu více času. Někomu jde čtení skoro samo, jiný nad jednou větou stráví mnohem déle. Jeden počítá rychlostí blesku, druhý možná nevyniká v matematice, ale jako první si všimne, že je kamarádovi smutno.

A to je v pořádku.

Nechceme děti porovnávat. Chceme jim pomáhat objevovat, co dokážou.

Naším přáním je, aby škola nebyla místem strachu z chyby. Chyba totiž není prohra. Je přirozenou součástí učení. Chceme děti učit, že když se něco nepovede dnes, můžeme to zkusit znovu zítra. Že má smysl nevzdávat se. A že někdy je mnohem důležitější cesta, kterou dítě ujde, než jednička napsaná v žákovské knížce.

V naší malé škole máme jednu velkou výhodu – můžeme se opravdu znát. Všimnout si, když se dítěti něco podaří. Povzbudit ho, když si nevěří. Zastavit se, když ho něco trápí. Dát mu prostor, když ho potřebuje, a podat pomocnou ruku, když si o ni ještě samo neumí říct.

Vedle čtení, psaní, počítání a dalších vědomostí chceme děti učit také tomu, co v žádné učebnici úplně nenajdeme – být dobrým kamarádem, umět spolupracovat, pomoci druhému, přijmout odlišnost, omluvit se, poděkovat, zastat se slabšího a postupně převzít odpovědnost za své jednání.

A k tomu potřebujeme vás.

Rodiče a škola nejsou dva oddělené světy. Jsme partneři, kteří mají společný cíl – spokojené dítě, které se může rozvíjet a věří samo sobě.

Možná během školního roku přijdou dny, kdy se nebude všechno dařit. Přijde horší známka, zapomenutý úkol, nedorozumění s kamarádem nebo ráno, kdy se dítěti jednoduše nebude chtít vstávat. I takové chvíle ke škole patří.

Zkusme v nich společně dětem připomínat, že jedna chyba, jedna známka ani jeden nepovedený den neurčují, jaké jsou.

Každé dítě má něco, v čem může zazářit. Každé potřebuje trochu jiný čas, jinou podporu a někdy jen někoho, kdo mu řekne:

„Věřím ti. Zkus to ještě jednou.“

Přejeme si, aby právě takovým místem naše škola byla. Místem, kde se děti učí, rostou, objevují svět – a přitom mohou zůstat samy sebou.

Protože každý jsme jiný. A společně můžeme být silnější.